

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ λαύρα τοῦ Ποτσαΐέβου. — Ἐσχάτως ἐπὶ τῇ 900ῃ ἑπετηρίδι τῆς εἰσαγωγῆς, τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν Βολινίφ ἔγνετο καὶ ἡ ἐν ἐπιθητικῇ πομπῇ μεταγωγὴ εἰς Βλαδιμήρ Βολίνκην τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας, ἡτις φυλάσσεται ἐν τῇ ἐν Ποτσαΐέῳ λαύρᾳ καὶ ἡ μεταγωγὴ τῆς ὁποίας διήρκετον δλόκληρον δικταῖμερον (14—22 μαρτίου), ἐν συρροῇ ἀπέιρου κόσμου καὶ συμπετοχῇ πολλῶν συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ μετὰ μουσικῆς, ἥλης δραγόνων καὶ ἵκανῶν ἰλῶν κοζάκων. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἴρηται κατατεθεμένη ἐν πλαστίψῃ ὡς μοναχοὶ συνώδευον τὴν πομπὴν καὶ οὐδαμοῦ ἤρνοῦντο τὴν τέλεσιν ἀγιασμοῦ. Ἡ ἀπὸ Ποτσαΐέβου εἰς Βλαδιμήρ-Βολίνκη ἀπόστασις εἶναι 144 βερστίων· κατὰ τὰς νύκτας ἔγένεντο διάφοροι σταθμοί, δικλήρως τῶν ἀγροτικῶν μερῶν, δι' ὧν ἡ πομπὴ διήρκετο, ὑπεδέχετο αὐτὴν ἐπιθητικῶς, τῆς εἰκόνος εἰσαγομένης ἐν ἑκάστῳ ναῷ κάριν τελέσεως δόξολογίας.

Ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν ἔχει μεγάλας διαστάσεις, ἀλλ' εἶναι κατάστικτος ἐκ πολυτίμων λίθων, τῆς στεφάνης περιτεφομένης ὑπὸ ἀδαμάντων. Τὸ ἔξι ἐπιγύρου πλαίσιον αὐτῆς εἶναι δῶρον τῆς κομῆτης Ὀρλώφ — Τσεμένσκη. Τοσοῦτον δὲ τιμωμένη ὑπὸ τε ὄρθοδόξων καὶ καθολικῶν εἰχει μετενεγκόη ἐκ Κων/πόλεως τῷ 1559, ἡτοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Οὐνιτῶν ἐν τῇ χώρᾳ. Ταύτην εἶχε δωρήσει ὁ ἔλλην μητροπολίτης Νεόρυτος πρὸς ἀρχαίνειν ιδιοκτήτριαν τοῦ νῦν κτήματος Ούρλία. τὴν "Ανναν Ροΐντη", ἡτις, κατόπιν θεραπείας, ἀφιέρωσεν αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ποτσαΐέβου. Ως δὲ αἱ εἰκόνες τοῦ Ζευστοσόρου καὶ τῆς Ὀστροβράμας τιμῶνται ἐν πάσαις τὰς τέως πολωνικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ ΒΔ τμήματος, σύντονα καὶ ἡ τοῦ Ποτσαΐέβου πολλῆς ἀξιοῦται τιμῆς οὐ μόνον ἐν τῇ Νοτιώ Ρωσίᾳ ἀλλὰ καὶ παρ' ἀπασαν τοῖς Σλαβοῖς τοῦ Νότου ἐν τε Αύστριᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ γερσονήσι τοῦ Αἴγαου.

Καθόσον ἀρρρᾶς εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν λεύραν τοῦ Ποτσαΐέβου, αὕτη ιεραρχικῶς εἶναι ἡ τετάρτη ἐν τῇ ρωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ, ὡς τοποθεσία δὲ καὶ διὰ τὸ γραφικὸν τῶν μετ' ἐπιγρύσων τρούλων μνημείων αὐτῆς καρίει τὰ πρωτεῖα. Καθορᾶται, οἵτως εἰπεῖν, πλέοντα ἐν τῷ διαστήματι εἰς ἀπόστασιν μείζονα τῶν πεντεκαίδεκα βερστίων.

Ἡ λαύρα τοῦ Ποτσαΐέβου εἴρηται ἐν ἀποστάσει δικτὸν βερστίων ἀπὸ τῶν αὐστριακῶν μεθορίων καὶ εἰκοσιτεσσάρων βερστίων ἀπό τεινος τῶν σταθμῶν τῆς Ἰαδζιέλωφ διακλιδώσεως; τῶν ΝΔ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἡ μονή, ἴδρυται ἐπὶ ὑψώματος περιβλλομένου ἐκ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ κώμης, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἔκτείνεται ὡραῖον δάσος δρυῶν, ἀνηκον εἰς τὴν λεύραν καὶ παρέχον τὸ θέρος ἀσύλον εἰς κιλιάδας προσκυνητῶν. Οπισθεν τῆς ιερᾶς πύλης παρατηρεῖται λαμπρὰ διενδροστοιχία ἐξ ιταλικῶν αἰγέρων.

Ἡ μονὴ τοῦ Ποτσαΐέβου ἴδρυθη κατὰ τὴν πρώτην πεντηκοντατίαν τοῦ ΙΓ αἰώνος ὑπὸ μοναχῶν τοῦ Κιέβου φευγόντων τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ μογγόλου ἀρχηγοῦ Βάτου. Εἰς τοὺς Ούνιτας εἶχε παραδοθῆ μόνον ἀπὸ τοῦ 1720—1831, διλόκληρον δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον παρέμεινεν ὄρθοδοξός. Πρὶν ἡ δύως παραχωρηθῆ εἰς τὴν τῶν ὄρθοδόξων κυριότητα τῷ 1831 (λαύρα δὲ εἰς τὸν ἀποκληθῆ μόνον μετὰ διετίαν) ἡ μονὴ αὐτῇ ἐλεηλατήθη ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπαγαγόντων εἰς τὸ ἑωτερικὸν πολλὰ αὐτῆς κειμήλια.

Ἡ λαύρα συντηρεῖται ἐξ οἰκείων προτόδων, τὰ δὲ κεφάλαια αὐτῆς, προϊόντα δωρεῶν πριγκηπισσῶν καὶ πριγκήπων, φυλάσσονται ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ρωσίας.

Καταπολέμημοδις τοῦ καρκίνου. — Ὁ διδάκτωρ Σούλτζ τῆς Βουδαπέστης ἐποιήσατο πειράματα τινὰ διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῇ καταπολεμήσει τοῦ καρκίνου. Τὸ οἰνόπνευμα ἔγχεσται εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ καρκινωματώδους γεννήματος. Φαίνεται δ' ὅτι ἐπετεύχθη ποιεῖ τις ὡρέλεια. Τὰ πειράματα ἔγένοντο ἐν δέκα διαφόροις περιπτώσεσι· μολονότι δὲ δύναται ἡ λεχθῆ ὅτι ἐπετεύχθη θετική τις θεραπεία, βεβαιοῦται ὅτι ἐν πολλοῖς τῶν ἀσθενῶν ἡ περιττέρω πρόσδοση τοῦ νοσήματος ἀνεστάλη. Τούτο δύως δὲν ἔχει βεβαίως μεγάλην ἀξίαν, διότι ἐν πολλαῖς περιπτώσεσι δυνατὸν μῆνες ὅλοι νὰ παρέλθωσι χωρὶς

ποσῶς νὰ δύναται ὁ παρατηρητὴς νὰ κατίδη ἂν ίδιαίτερον τις καρκινικὸν οἰδημα αὐξάνη, διὰ τὴν ἀυξῆσις ἐπέρχεται ἐσωθεν· πᾶσαι δὲ αἱ περιπτώσεις, ἐν αἷς ἐργάσθη ὁ κ. Σούλτζ, τοιούτου ἡσαν χαρακτῆρος. "Οπωδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω πειραμάτων δὲν φαίνεται προκύψαντες πιστότεροι τις ἡ διαρκεῖς ἀποτέλεσμα.

Περιέργος λαός ἐν Βρατιλίᾳ. — Ὁ διδάκτωρ Παῦλος Ἐρευνάρχης περιέργαψεν ἄρτι περίεργον λαὸν κατοικοῦντας παρὰ τοὺς ποταμοὺς Ἀραγούναν καὶ Πούρον ἐν Βρατιλίᾳ. "Ο λαὸς οὗτος εἶναι οἱ Καραγιάδες, αἱ γυναῖκες καὶ ἄνδρες τῶν ὁποίων διμιούσι διαφόρους διαλέκτους. "Η πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπη αὐτῶν, τούθος ὅπερ δὲν εἶναι κοινὸν χαρακτῆριστικὸν ἐν τῷ ἀγρίῳ χαρακτῆρι, εἶναι ὅλοις ίδιαίσουσα. Τὰ χωρία αὐτῶν διμοιάζουσι κατὰ τὸν κ. Ἐρευνάρχη πρὸς θηριοτροφεῖα ἡ ζωλογικούς κήπους, διότι κύνες, ὄρνες, γαλαῖ, φιττακοί, χελῶναι, ἰχνεύμονες καὶ πλεῖστα ἄλλα ζῶα προκαλοῦσιν ἔκπληξιν παρὰ τῷ ἐπισκέπτῃ. Οἱ ιδιαγενεῖς δὲν θεωροῦσιν αὐτὰ ὡς κατώτερα ζῶα. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν οἱ έταῖροι οὗτοι εἰρίσκονται «ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου τῆς οὔπριξεως», ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ καὶ κατὰ συνέπειαν δέον νὰ τυγχάνωσιν ἀναλόγου περιποιήσεως.

Ἀπόγονος τοῦ Κολόμβου ἐν Ἀμερικῇ. — Ἐφημερὶς τοῦ Σεπτέμβρου ἀναφέρει ὅτι δι τῆς Τζάκομος Γαλέττης, ζῶν ἐν τῇ πόλει ἑκείνη, βεβαιοῦ μετὰ θετικότητος ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἐξ εὐθείας γραμμῆς ἀπόγονος τοῦ ἀνακαλύφαντος τὴν Ἀμερικήν. Τὸ ὄνομα τῆς σύζυγου ἡ το Μαρία Κολόμβου. "Ο πατήρ αὐτῆς ἐγεννήθη ἐν Βεττόλφ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Πλακεντίας, ὃπου ἡ οἰκογένεια ἔζη ἐπὶ δώδεκα αἰῶνας. "Ο Γαλέττης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἔξελέγησαν ἐπίτιμα μέλη τῆς Κολομβιανῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Βεττόλφ. "Ο Γαλέττης κατέχει πολλὰ φυλλάδια ἐκ διαφόρων πηγῶν, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Βεττόλα ἡ το ἡ γεννέτειρα τοῦ Κολόμβου. "Ἐν ἐνὶ τῶν φυλλαδίων τούτων ἀναφέρεται ὅτι ἐν τῷ κτηματολογίῳ τοῦ τύπου περιλαμβάνεται τὸ οἰκογενειακὸν ονόμα ὡς κατόχου κτήματός τεος ἐν Πραδίλλῳ, κατατεταγμένον καὶ φορολογούμενον ὡς Terra Rosa (ἡ Ἐρυθρὰ Γῆ), λέξεις, τὰς δύοις συνεύθειας νὰ γράψῃ ὁ Κολόμβος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς οὐπογραφῆς αὐτοῦ, πρὸ τὸν σκοπὸν τοῦ καταδεῖξαι ὅτι ἡ το ίδιοκτήτης κτήματος φορολογούμενου, ἀναλόγως τοῦ ἀδάφους αὐτοῦ, ἐν τῇ ταξιδεύτρησις ἐρυθρᾶς γῆς.

ΤΟΝΙΟΙΩΣ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ

ΚΟΠΕΝΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

ΤΑ ΤΑΜΑΣΣΟΥ

ΑΒΕΒΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

17) "Εμπ. Ἡρακλῆς, ἀριστερὰ φοινικικοῦς γράμματος τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, ὅπερ ἀπετρίθη σχεδόν.

"Οπ. Κεφαλή Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡμιφεισμένη φέρουσα περιδέραιον καὶ ἐνώτια· τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων. Χαλκοῦν.

ΤΑ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ.

ΜΕΛΕΚΡΑΜ.

18) "Εμπ. Ἡρακλῆς, περιβεβλημένος τῇ λεοντῇ καὶ μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιά· κρατῶν τὸ τόξον ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ ρόπαλον ἐν τῇ δεξιᾷ

"Οπ. ὁ αὐτὸς τύπος, ἥπαρ δὲ φοινικικοῦς γράμματος τὸ ὄνομα Μελέκ-κ-Ράμ ἐν ἐγκοιλιφ τετραγώνῳ. Χαλκοῦν.

**ΤΑ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ
ΒΑΑΛΡΑΜ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.**

"Εμπ. Ήρακλῆς μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιά καὶ ἔγείρων ράπαλον διὰ τῆς δεξιᾶς.

"Οπ. Βααλ-ράμ ἐν φοινικικής γράμμασι· πρὸς τὰ δεξιά λέων καταβάλλων ἔλαφον.

**ΤΑ ΜΑΡΙΟΥ
ΣΤΑΣΙΟΙΚΟΥ.**

1) "Εμπ. Κεφαλὴ Διὸς δαφνηφόρος πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔχουσα τὴν κόμην μακράν· ὅπισθεν: πα—βασιλέως.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιά, στεφάνη ἔξωσμένη· ὅπισθεν: ΜΑ(ριεύς). Χρυσοῦν.

2) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔχουσα τὴν κόμην βραχιέλαν· ὅπισθεν: πα. σι.—βασι.

"Οπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιά, ἐστεμμένη διὰ μυρσίνης μετὰ ἐνωτίων· ὅπισθεν: σα. τα.—Στα. Χρυσοῦν.

3) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ἔμπροσθεν σα. τα. σι.—ΣτασίFo (ι)κο(s).

"Οπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ἔμπροσθεν ΜΑΡΙΕΥΣ. Αργυροῦν.

4) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ἔμπροσθεν: σα. τα.—Στα.

"Οπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ὅπισθεν ΜΑΡΙ... καὶ κλάδος μυρσίνης. Αργυροῦν.

5) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· πρὸς τὰ δεξιά, ἔμπροσθεν κλάδος μυρσίνης.

"Οπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ μεταξὺ δύο κλάδων μυρσίνης· ὅπισθεν: ΜΑΡΙ(εύς). ἔμπροσθεν: πα. σα. τα.—βα. Στα· τὸ δέλον ἐν κύκλῳ. Αργυροῦν.

6) "Εμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. Κεραυνὸς μεταξὺ: ΜΑΡΙΕ(ύς) καὶ: πα—ΒΑ.

7) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ἔμπροσθεν: σα. τα.—Στα.

"Οπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ὅπισθεν: ΜΑΡ. Αργυροῦν.

**ΤΑ ΚΟΥΡΙΟΥ
ΣΤΑΣΙΟΙΚΟΥ**

"Εμπ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος Ὅλατου Ἀπόλλωνος¹, πρὸς τὰ δεξιά· ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν (πα. σι. λε. υ. σε. σα. τα. σι.) Fo (ι), κο. σε. κο. ρι. ε. υ. σε.—(βασιλέως Στασί) Fo (ι) κος Κοριέύς.

"Οπ. Ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ, Ἀφροδίτη καθημένη ἐπὶ ταύρου τρέχοντος πρὸς τὰ δεξιά, δύν αὐτὴ κρατεῖ ἀπὸ τῶν κεράτων ὑποκάτω καὶ ὑπεράνω: πα. σι. λε. υ. σε. τι. μο. κα. ρι. Fo. σε.—βασιλέως ΤιμοχάριFoς. Αργυροῦν.

ΟΝΑΣΙΟΙΚΟΥ

1) "Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· κύκλῳ πα. σι. λε. υ. σε. [ο. να.] σι. Fo. ι. κο. σε.—βασιλέως [Ονα]σίFoικος.

"Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ· ὑποκάτω καὶ ὑπεράνω: πα. σι. λε. [Fo σε.] σα. τα. σι. Fo. ι. [κο. νε.]—βασιλέFoς ΣτασίFoί[κων]. Αργυροῦν.

2) "Εμ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ δεξιά· ὑπεράνω: πα. σι. λε. υ. σε.... οι Fo. ε. κο. [σε.]—βασιλέως [Ονα]σίοικο[s].

"Οπ. Ἀρτεμίς ἐπὶ τρέχοντος ταύρου πρὸς τὰ δεξιά· ὑπεράνω καὶ ὑποκάτω: πα. σι. λε.... σα. τα. σι. Fo. ι.—βασιλέ[Foς] ΣτασίFoί[κων]. Αργυροῦν.

**ΤΑ ΠΑΦΟΥ
ΠΑΣΙ(ΠΠΟΥ)**

1) Ταῦρος ἀνδρόμορφος γενειάτης, ὁ πεταμὸς Βώκαρος γονατισμένος πρὸς τὰ δεξιά καὶ στρέψων τὴν κεφαλήν του· ὑπεράνω καὶ ὑποκάτω.

1) "Ορα Δίγλωσσον ἐπιγραφήν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» έτος 1890 ἀρ. 6,094· ἐν αὐτῷ γίνεται ἔκτενής λόγος ὅφ' οἷς καὶ περὶ τοῦ Ὅλατου Ἀπόλλωνος.

τω: πο. κα. ρο σε—Βώκαρος· τὸ δέλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. Ἀστράγαλος, μεταξύ: πα. σι.—Πασι· ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. τὸ δέλον ἐν ἐμβαδῷ κοίλῳ βαθεῖ. Αργυροῦν.

2) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος· ὑποκάτω τὸ σύμβολον Φ· ὑπεράνω πο. = Βω.

"Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή: Αργυροῦν.

3) "Εμπ. Ταῦρος (ὁ Βώκαρος) πρὸς τὰ ἀριστερά, στρέψων τὸ ἀνδρόμορφον πρόσωπόν του πρὸς τὰ δεξιά· ὑποκάτω . . . ; ὑπεράνω πα. = Πα.

"Οπ. Ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ κεφαλὴ ἀετοῦ πρὸς τὰ ἀριστερά. Αργυροῦν.

ΠΝΥ(ΤΟΥ).

4) "Εμπ. Ταῦρος ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά.

"Οπ. Ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ γραμμῶν ἐκ σφαιριδίων ἡ αὐτὴ κεφαλὴ τοῦ ἀετοῦ πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑπεράνω φύλλα κισσοῦ μετὰ τοῦ μίσχου, οὖν ἡ ἄκρα πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένη. Αργυροῦν.

5) "Εμπ. Ἐτερον: πυ. νυ. = Πνυ, ὑπεράνω τοῦ ταύρου. Τοῦ φύλλου τοῦ κισσοῦ ἡ ἄκρα ἐστὶν ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀνω· ἡ ἐπιγραφὴ διευθύνεται ἀπὸ τὰ ἀριστερά πρὸς τὰ δεξιά. Αργυροῦν.

6) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς ταῦρος· ὑπεράνω δίσκος ἡλίου μετὰ πτερῶν καὶ οὐρῆς περιστερᾶς.

"Οπ. Ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ γραμμῶν σφαιριδίων, περιστερὰ ὄρθια πρὸς τὰ ἀριστερά· ἔμπροσθεν: πυ = Πνυ, ὅπισθεν βλαστὸς ἐλαίας δίφυλλος. Αργυροῦν.

7) "Εμπ. Ἐτερον ὄμοιον: Βα. Πνυ. Αργυροῦν.

ΣΤΑΣΑΝΔΡΟΥ.

8) "Εμπ. Ἐτερον ὄμοιον." Εμπροσθεν: Πα. σα.—Βα. Σα. Αργυροῦν.

9) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος καὶ τὸ αὐτὸ σύμβολον· ἔμπροσθεν τὸ σύμβολον Φ.

"Οπισθεν: σα. τα. σα. το. ρο.—Στασί(υ)δρω. Αργυροῦν.

10) "Εμπ. Ἐτερον ὄμοιον" ἔμπροσθεν: πα. σι. = βασι· καὶ τὸ σύμβολον Φ.

"Οπισθεν: σα. τα. σα. το. ρο.—Στασί(υ)δρω. Αργυροῦν.

11) "Εμπ. Ἐτερον ὄμοιον" ἔμπροσθεν: πα. σι. = βασι, καὶ ἀγγεῖον μόνωτον.

"Οπισθεν: σα. τα. σα. = Στασα. Ἀνθέμιον ἐν τῷ ἐξέργῳ τῷ ἔμπροσθεν τοῦ νομίσματος. Αργυροῦν.

ΜΟΑΓΕΤΟΥ.

12) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς ταῦρος· ἔμπροσθεν καὶ ὑποκάτω: μο. α. κε, τα. = Μοαγέτα· ὑπεράνω: Φα, ἀρκτικὸν τοῦ Φάνασσα, ὡχυρωμένου ὑπὸ μεγαλών πτερῶν.

"Οπ. Ἀετὸς ἴππαμενος, πρὸς τὰ ἀριστερά· ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ γραμμῶν ἐκ σφαιριδίων· ἀνθέμια εἰς τὰς δύο ἀριστερὰς γωνίας.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ.

13) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς ταῦρος· σύμβολον Φ ἔμπροσθεν τοῦ ταύρου. ὑποκάτω: α. ρι. = Αρι(σταγόρας).

"Οπ. "Ανευ γραμμῶν ἐκ σφαιριδίων ἐν τῷ ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. Αργυροῦν.

Πλήρες τὸ ὄνομα Αρισταγόρας εἰρίσκεται ἐν ἐπιγραφῇ.

ΠΑΣΙΠΠΟΥ ΝΑΣΙΩΤΟΥ.

14) "Εμπ. Ὁ αὐτὸς ταῦρος καὶ τὸ αὐτὸ σύμβολον· ἔμπροσθεν τὸ Φ ὑπεράνω: πα. σι. πο. νχ. σι. ο. τα. υ. = Πλασιππος Νασιώτου..

"Οπ. Τὸ αὐτὸ ὅπισθεν. Αργυροῦν.

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ.

15) "Εμπ. Κεφαλή Αφροδίτης ἀντωπός, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου, μετὰ περιθεράίου καὶ ἐνωτίων. Φέρει στέφανον κεκοσμημένον δι: ἀνθεμίων καὶ στέφανον ἐκ μερσίνης.

"Οπ. Ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔμπροσθεν βότρυς καὶ δύο φύλλα. Χρυσοῦν.

16) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀνευ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐκ μυρσίνης τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. Περιστερά, πρὸς τὰ δεξιά. Τπεράνω ἀστράγαλος, ὑποκάτω ΠΑΦΙ. Ἀργυροῦν.

17) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή μετὰ στεφάνου περὶ τὴν στεφάνην, κεκοσμημένην δι: ἀνθεμίων. ἔτι περιθεράιον καὶ ἐνωτία. ὅπισθεν: Π(άρου) ΒΑ (σιλέως).

"Οπ. Ἀπόλλων Ἄλατης καθίμενος, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐπὶ ὄμφαλοῦ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ βέλος, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τόξον. ἔμπροσθεν αὐτοῦ κλάδος δάφνης, ἔτι: ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΦΙΩΝ. Ἀργυροῦν.

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

18) "Εμπ. Κεφαλή Αφροδίτης ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα πλουσίως κεκοσμημένον διάδημα, ἐνωτία καὶ περιθεράιον.

"Οπ. Περιστερά ἀναπαυομένη καὶ ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά κατωθεν αὐτῆς: ΠΑΦΙ καὶ ἀνωθεν ἐντὸς ἐμβαθεῖος ἀστράγαλος. Ἀργυροῦν.

19) "Εμπ. Λέοντος στόμα γαῖνον πρὸς τὰ δεξιά, ἀνευ ἐπιγραφῆς.

"Οπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά. ὑπεράνω: πα. πι.=Παρθίων. Ἀργυροῦν.

ΤΑ ΣΟΛΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΚΥΠΡΟΥ.

1) "Εμπ. Κεφαλή λέοντος πρὸς τὰ δεξιά, τὸ στόμα κεχηνός, μέρος τοῦ λαιμοῦ ἐσχηματισμένον διὰ σειρᾶς σφαιριδίων μεταξὺ δύο γραμμῶν.

"Οπ. Κεφαλή Μεδούσης ἀντωπός ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. ὑποκάτω: πα. α.=βα(σιλέως) Α(ριστοκύπρου). Ἀργυροῦν.

ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΥ.

2) "Εμπ. Κεφαλή ταύρου. ὑπεράνω: πα. πι.=βα(σιλέως) Φ(ιλοκύπρου). Ἀργυροῦν.

ΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

3) "Εμπ. Κεφαλή Παλλαδίος πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ ἀττικὸν κράνος μετὰ λόφου.

"Οπ. Ταῦρος βαδίζων πρὸς τὰ δεξιά. ὑπεράνω: βα. σι.=Στα Χρυσοῦν.

4) "Εμπ. Κεφαλή Παλλαδίος πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ ἀττικὸν κράνος μετὰ λόφου, περιθεράιον καὶ ἐνωτία.

"Οπ. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος ταύρου κοιμωμένου, πρὸς τὰ ἀριστερά. ἔμπροσθεν: Σ. Χαλκοῦν.

5) "Εμπ. Ἐτερον ὅμοιον, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ σχεδὸν ἀπετρίθη. Χαλκοῦν. Πιλανῶς ἀνήκουσι ταῦτα εἰς τὸν Στασικράτη τὸν βασιλέα τῶν Σόλων.

ΕΥΝΟΣΤΟΥ Α'.

6) "Εμπ. Κεφαλή λέοντος πρὸς τὰ ἀριστερά.

"Οπ. Τὸ σύμβολον τοῦ μεταξὺ δύο κλάδων μυρσίνης, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ γραμμῶν. Πρὸς τὰ δεξιά: πα.=βα, ὑποκάτω: Ε=Εύνοστου. Ἀργυροῦν.

7) "Εμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

"Οπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. ἔμπροσθεν: πα. ε.=βα(σιλέως) Ε(ύνοστου). Ἀργυροῦν.

ΕΥΝΟΣΤΟΥ Β'.

8) "Εμπ. Κεφαλή Απόλλωνος δαφνηφόρος πρὸς τὰ ἀριστερά, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου καὶ ὅπισθεν: ΕΓ(νοστος).

"Οπ. Κεφαλή Αφροδίτης πρὸς τὰ δεξιά μετὰ ἐνωτίων, τοὺς ὄμους μεθ' ἴματίου: ΒΑ(σιλέως). Χρυσοῦν.

ΤΑ ΛΑΠΗΘΟΥ

ΠΡΑΞΙΠΠΟΥ

Κεφαλή Αφροδίτης μετὰ διαδήματος πρὸς τὰ ἀριστερά, μυρσίνη ἐστεμμένη καὶ φέρουσα καὶ ἐνωτία καὶ ὅπισθεν: Πραξιππος.

"Οπ. ΒΑ(σιλέως) μέγας κρατήρ δίωτος. Χαλκοῦν.

ΑΒΕΒΑΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

1) "Εμπ. Κεφαλή ταύρου πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. Τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ λέοντος πρὸς τὰ δεξιά ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ ὑπεράνω: ρο.=Ρο. Ἀργυροῦν.

2) "Εμπ. Λέων παραμονεύων τὴν λείαν του πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. Τὸ σύμβολον τοῦ ὅπισθεν τετραγώνῳ ἀνθέμιον ἐν ἑκάστη γωνίᾳ. Ἀργυροῦν.

3) "Εμπ. Ο αὐτὸς τύπος ἐν τῷ ἔξεργῳ Λ, ΚΟ ἢ ΓΟ τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Ταῦρος κυρίσσων πρὸς τὰ ἀριστερά ὑποκάτω Λ· τὸ ὅλον ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεφραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.

4) "Εμπ. Λέων κατακείμενος καὶ μυκώμενος ὑπεράνω ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ δεξιά, ἐν τῷ ἔξεργῳ: λυ. σα. το. ρο.=Λυσά(ν)δρου

"Οπ. Λυ. σα. το. ρο.=Λυσά(ν)δρου. Ἀργυροῦν.

5) "Εμπ. Κύων ἢ λύκος πρὸς τὰ δεξιά, ἔνδιμον διὰ τοῦ ὅπισθεν ποδός, τὴν κεφαλὴν ἔχων ἐστραμμένην πρὸς τὰ ἀριστερά.

"Οπ. Ἀφροδίτη καθημένη ἐπὶ κριοῦ τρέχοντος πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ οὕτινος αὐτὴ ἐναγκαλίζεται τὸν λαιμὸν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός. ὑποκάτω: κυ. πο? Ἀργυροῦν.

6) "Εμπ. Δελφίς πρὸς τὰ δεξιά. ὑποκάτω: πο=Πο.

"Οπ. Οφθαλμὸς ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. Ἀργυροῦν.

7) "Εμπ. Ερυτῆς πρὸς τὰ ἀριστερά ἔμπροσθεν: πα. σα. κα.=βασιλέως Σάκα?

"Οπ. Κεφαλὴ Διὸς Ἀμυρωνος πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀργυροῦν.

Δημοσιεύοντες οὖν ἐν συνόψει ἐν τῇ Ἐπιθεωρίᾳ τοῦ ιεροῦ Νεολόγου στὴν ἡμετέραν μελέτην περὶ τῶν πρώτων ἐν Κύριτου Νεολόγου στὴν ἡμετέραν μελέτην περὶ τῶν πρώτων ἐν Κύριπο τε τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπέντων νομισμάτων χάριν τῆς προσαγωγῆς τῆς πενιχρᾶς ἡμῶν νομισματικῆς φιλοσογίας, διερίζομεν διμολογῆσαι διὰ τὸν τοῖς μέχρι νῦν νομισματικοῖς συγγράμμασι τῆς Κύρπου ὑπάρχουσι μόνον τῶν ἐπτὰ Κυπρίων βασιλέων τὰ νομίσματα.

Ἐν τῆς ἡμετέρας δὲ συλλογῆς ἀνέῳρον καὶ συνεπλήρωσα καὶ ἐτέρων βασιλείων νομίσματα, οἷον τῆς Ἀμαθούστου, τῆς Ταμασσοῦ καὶ τῆς Κυρηναίας. Ταῦτα πάντα ὡς ἔχοντα πολὺ τὸ διάφορον συνιστῶμεν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγκρίτους νομισματολόγους ἵνα ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῶν.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Προϊόθετος τοῦ ἐν Πρεβέζῃ Αὐτοκρ. Ἐμποροδικείου).

ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΙ ΜΕΤΕΩΡΑ.

Α'.

ΑΙΓΑΙΝΙΟΝ, ΣΤΑΓΟΙ, ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ, ΜΕΤΕΩΡΑ.

Πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῶν Τρικκαλῶν μεταξὺ τῆς ἀρχαίας Αἰθικίας, Περραΐσσας καὶ Ἐστιαιώτιδος ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον Αἰγίνιον οὐλής οὐρανὸς καὶ ἀπόρθητος, ὑπερασπιζόμενη μάλιστα ὑπὸ μικρᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταῦτης ἐγνώσθη ἐκ τινῶν ἐπιγραφῶν ἐντετειχισμένων ἐπὶ τῆς βρύσεως τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Προδρόμου τῆς νεωτέρας πόλεως Καλαμπάκας, πρὸς ἣν ἀνταποκρίνεται ἔκεινη. Ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ταῦταις, δημοσιεύεσσαις ὑπὸ τοῦ Αἴγινος, ἀναφέρεται διὰ δῆμος Αἰγαίνιου ηφαίστειος τιμάς εἰς τινας Ρωμαίους στρατηγούς ἐπὶ τῆς βασιλείας Σευθίου καὶ Καρακάλλα. Ἐν τῷ κατὰ τοῦ Αντιόχου, βασιλέως τῆς Συρίας, πολέμῳ δὲ Ἀμύνανδρος³ βασι-